

Velká změna – stát se světlem v turbulentním čase **Richard Rudd**

Odpočiňte si teď. Pohodlně se usad'te v těle. Chtěl bych vás vzít zpátky na začátek. Do dávných časů, do dob pravěké divočiny, kdy krůpěje úsvitu zdobily vše v té bezčasé jemnosti a nevidané kráse. Svět byl obrazem. Perfektní kompozicí jednoduché dokonalosti – osamělý pradávny strom jedním tahem štětce, pokrytý mechem, tiché klidné jezero. Zvedající se mlha. Velká prázdnota. Píseň flétny. Naprostý klid.

Rozpoznejte tento stav jako samotnou podstatu vaší lidskosti. Toto sladké ticho úsvitu....spočíňte na chvíli v této náruči.....v tichu pradávnych časů.

Přesuňte se nyní do svého břicha, do pupku. Vstupte tam. Vnímejte dech, jak se pohybuje dovnitř a ven, vaše břicho je měkké a otevřené, jemně se nadzvedává a zase klesá. Sledujte vesmírné víření všech forem. Měkké oceánické víření galaxií, první náznaky evoluce, když se kolem těchto spirál, nekonečných fraktálů a oblouků začal utvářet vesmír. Pociťujte, jak se vynořují tyto oblouky, vyzářování nehmotného, které se vlévá do formy. Buďte svědky vznikajícího vesmíru. A jak se vynořuje stále více oblouků, které následují spirálovité síly evolučního impulzu – pulzace, stahování, rozpínání, nádechy a výdechy a jak to všechno sledujete, všimněte si mírného vzestupu energie spolu s tím, jak se fraktály stávají více složitými, jak se odvíjejí křížem krážem, střetávají se a vzájemně na sebe působí, aby vytvořily ještě více oblouků, větvení a odboček, přítoků a potoků a řek a delty, které se vylévají z obrovského oceánu bytí.

Sledujte tu hru, jak vznikala hmota. Jak byl vyvolán příběh stvoření. Jak se vše stávalo čím dál tím složitější, ta síť vzájemných propojení a víření a vždy, když se setkal jeden oblouk s druhým, zrodilo se díky jemné kolizi mnoho dalších oblouků, potomků, galaxií a hvězd a světů a tak dále. Stále ten jediný zdroj ticha tvořící nespočet možností, realit, dimenzí, dalších narození.

Jedním z těchto zrodů byl i náš svět. A ve středu našeho světa sedí naše slunce, zrozené z lůna velké mateřské galaxie ... a z našeho slunce se zrodily naše planety, naše vlastní série vzdušných vírů a kosmických vzorů - zaposlouchejte se nyní do harmonie našich sfér, jemně se otáčejících a rotujících - planety, asteroidy, měsíce, naše sluneční soustava, vše má svou vlastní symfonii ... a nyní se zaposlouchejte do zvuku Země, našeho lidského domova. A naše Země, Gaia, hostí stále více a více forem, všechny vzájemně se křižující cesty, tvoření, hory, řeky, ptáci, stromy, zvířata, muž, žena, supermarkety, vlaky, státy, kultury, ten nespočet oblouků, vše se točí, všechno víří, všechno následuje stejné křivky vyvěrající ze zdroje, každá je jedinečná, ale všechny pocházejí ze stejného zdroje.

A v jádru Gaii jediné vědomí. Kolektivní vzorec zkoumající sám sebe v nesčetných interakcích na jevišti času. A na tomto jevišti kontinuita vědomí, neporušený oblouk, který postupuje v čase vpřed a zase zpět. Podívejte se na tyto nesčetné oblouky. Nyní najdete v celém vzorci ten svůj vlastní oblouk, jemné spirálovité vyzářování zakořeněné ve vašem pupku, pupeční akord. Současný život. Sledujte svůj oblouk nyní pozpátku v čase, k vašemu dětství, přes bránu vašeho narození, skrze početí, kdy se oblouky vašich rodičů setkaly a spojily, aby umožnily vaše zrození. Ale pokračujte ještě dále. Váš oblouk se neobjevil z ničeho nic, pochází z ještě dřívějšího příběhu – z jiné inkarnace. Vaším obloukem byla další lidská bytost před tímto životem, předtím než se setkal váš oblouk s oblouky vašich rodičů. Z dřívější smrti vzešlo vaše současné zrození na svět, a před tímto znovuzrozením se nacházela další smrt a další narození a další a další, vlákno propletené závitý nespočtu dalších smrtí a zrodů, a to vše protnuté jehlou času a všechna vlákna všech lidských bytostí propojená do jedné nádherné tapisérie, živoucí tapisérie utkané ze zážitků, vzpomínek a příběhů, obarvených utrpením, ozdobených radostmi i bolestmi ... a pokaždé jehla propíchne závoj

mezi hmotou a nehmotou, zapomněním a rozpomenutím. Zapomnění ve hmotě, rozpomenutí v beztvarem. Zapomnění v životě, rozpomenutí ve smrti.

A všechny příběhy – i ten váš příběh – spletené z různých kultur a historií, všechny se navracející do dávných časů, do prvotního ticha uvnitř obrovské dělohy....

A tento lidský příběh, tato tapisérie světla, není to plochá tapisérie, ale má mnoho rozměrů a rovin, jako velký živý krystal. Krystal roste a formuje se díky velké hře na jevišti lidského času a do tapisérie přibývají nové dimenze. Jsou to epochy – obrovské rozpětí času – zvané Yuga – každá oddělená rovněž zapomněním a rozpomenutím. Rané epochy Gaii se rozplynuly v naší druhové paměti pokaždé, když se zrodil nový člověk. Ale paměť není nikdy zcela ztracena. Někteří lidé si pamatují, některé rostliny si pamatují. Gaia si pamatuje. Veškerá paměť je uložena v nás, v naší DNA – v samotném kódu života.

Nyní se ohlédněte na závěr předchozí epochy. Čas před naší zaznamenanou historií. Někteří ji nazývají časem Atlantidy. Mnozí ji vnímají jen jako mýtus. Nechte svou fantazii vykouzlit obrazy, které vám zasílá intuice z vaší DNA. Vaše tělo nezapomnělo na poslední Velkou změnu.

Velká změna je obrácením epoch. Jako když se jedním velkým šmahem obrátí celá tapisérie vzhůru nohama a začne se na nové straně. Nechte opět přijít obrazy. Vnímejte velké víření. Pokaždé, když vstoupíme do období Velké změny, všechny evoluční oblouky se zauzlují v pevný uzel a uvnitř něj se vytvoří obrovský tlak. Tento tlak vytváří vlnu utrpení a probouzení, jelikož se společnost připravuje na nadcházející smrt a narození. Staré prohnílé formy i velká očekávání shoří na prach. Obrovské vesmírné události otřásají zemí. Oheň. Povodeň. Kataklyzma. Konec času. Nový člověk vyžaduje novou Zemi v každé epoše.

V tomto dramatu, tohle božské divadlo. Váš oblouk – vaše vlákno zůstává stejně silné a jasné jako doposud. Žádné vlákno nemůže být přetrženo. Jak by se mohlo přetrhnout něco, co je utkáno ze světla? V době Velké změny panuje vždy velký strach. Ale strach se vždy nakonec ukáže jako iluze. Kolik nastane smrtí, tolik přijde znovuzrození v příštím období.

Přesuňte nyní své vědomí zpět do naší doby. Vraťte se do současnosti. Stojíme na prahu další Velké změny. Vše se děje nahodile, což ohrožuje stabilitu starých forem. Vždy, když krize narůstá a zase ustupuje, přibývá stále více nepokojů a obav. Ponořte se hluboko do svého těla, do břicha. Dovolte si cítit kolektivní strach. Je to strach celého lidstva. Nejsme osamělé ostrovy. Jsme propojený celek. Ať už má strach jakoukoli podobu, musíme jím umět proplouvat. Je to průchod vedoucí k osvobození. Strach nám nemůže ublížit. Strach je bezpečný. Chcete-li přijmout strach, otevřete a zjemněte své srdce. Vnímejte soucit ve svém srdci. Pomyslete na děti, které se bojí, třesou se strachem ve tmě. Otevřete jim své srdce a ujistěte je, že jsou v bezpečí, a že ať se stane cokoli, nikdy je neopustíte, a že ve skutečnosti neexistuje smrt, takže se není čeho bát. Naučte děti, aby věřily přicházejícímu víru. Otevřete své srdce Velké změně. Čím více se otevřete, tím snazší bude. Čím více se otevřete a důvěřujete, tím více utrpení si dovolíte cítit. Nikdy nemůžete být ochromeni utrpením. Budete ho cítit jen natolik, nakolik to vaše srdce dovolí.

Důvěřujte svému srdci naprosto. Čím více se otevírá, tím více utrpení si připouštíte, a tím více utrpení celku transformujete. A tím více ochráníte své děti, zvířata, nevinné.

Prociťte se do hlubokých zákoutí srdce Gaii. Prociťte objetí Velké Matky. Vnímejte její paže, jak objímají vaše lidské srdce. Všechna lidská srdce. Prociťte tu úžasnou milující náruč, nekonečnou jemnost naší matky. A z místa tohoto hlubokého bezpečí nechte do ohně vašeho srdce vstoupit více bolesti. Nemůže vám ublížit. To je jen iluze. Ve chvíli, kdy zasáhne srdce Velké Matky, rozhoří se plamenem extáze, jelikož se celé očistí posvátným vytržením.

Motlitba: touto modlitbou vstupujeme do Božského víru s očima dokořán, v duchu naprostého odevzdání. Zcela ti důvěřujeme..... po této motlitbě se zastavíme a otevřeme svá srdce duchu Milosti....

Modlitba přerodu

*Hluboký duchu věčných vod,
Otče a Matko života a smrti.*

*S úctou se před vámi klaníme v této době intenzivních změn,
skláníme se před velkým tajemstvím, jež se před námi nachází,
zhluboka nadechujeme do svých plic a konečně také vydechujeme
do sladké nevyhnutelnosti ducha Milosti.*

*Ať vstoupíme do brány s otevřeným srdcem,
ať jemně propustíme minulost
a plně se otevřeme do slávy tvého světla.
Kéž všichni, kdo jsou touto změnou zasaženi,
najdou snadnou cestu ke svému nejvyššímu dobru.*

*Velká a pradávna pramatko Země,
snášíme se do tvé jemné náruče.
Velký, jasný Otče modrého nebe,
necháváme letět svou duši k tvým nekonečným vzdušným vírům.*

*Kéž jsou všechny bytosti požehnány,
kéž jsou všechny bytosti požehnány.
Společně se vynořujeme z temnoty
a jako skákající lososi,
ať se každý z nás navrátí
do nádherného a nepopsatelného
plamene našeho Zdroje.*

Přeneste svou pozornost zpět do svého břicha. Do toho klidného místa ve vašem břiše.... do bodu hluboké důvěry.

Vězte, že cokoli se v nadcházejícím čase přihodí, jakékoli události zasáhnou náš svět, jakýkoli strach zachvátí lidstvo, neustále spočíváme v náručí Velké Matky.

Přichází čas na důkladnou očistu. Všechna osobní zranění jsou součástí tohoto velkého probouzení. Ve skutečnosti něco jako "osobní" zranění neexistuje. Je to jen proměna dosavadní bolesti proudící z minulých časů. Vše musí být transformováno. Celou tuhle práci odvádíme společně. A všichni na tom musíme pracovat spolu, zůstat si na blízku, být k sobě vlídní, přátelští, a vynést na světlo to nejlepší z našeho lidství, abychom zvládli tyto časy. Ať už budeme čelit jakýmkoli výzvám, vždy

buďme s těmi, které milujeme. Sdílejme teplo své lidskosti, aby pomáhalo tvořit pospolitost a teplo sounáležitosti v této době, poskytněme si navzájem podporu a útěchu.

Pokud vás Genové klíče přitahují, jste jedním z těch, kteří mohou takový pohled nabídnout těm, jenž nechápu a ztratili se v hlubokém zapomnění. Přistupte k těmto lidem se soucitem. Nabídněte jim své srdce bez podmínek.

Prociťte nyní sílu předků, která vámi proudí, vzpřimuje vaši páteř, naplňuje vás proudem světla vaší rodové linie, vašeho vlastního příběhu, který se odehrává v této náročné době, probíhá naprosto bez úsilí, pokojně odevzdaný velkému víru matky a jejím porodním kontrakcím...

Privítejte tyto kontrakce.....vydejte se jim na pospas.....umožněte Zemi a všem jejím obyvatelům, aby prošli ohněm lásky.

Dovolte, aby vaše síla přetekla k těm, kdo se bojí. Nabídněte jim svůj příklad tím, jak se necháváte unášet, otáčíte se ve víru božské extáze, přičemž odevzdáváte všechny strachy a necháváte je proměnit se..... jen vy a Velká Matka povolávající všechny bytosti, aby se k vám připojily v posvátné účtě, v Božském vytržení, ve chvíli, kdy jsme my, lidstvo, svěřeno do náručí našeho nového světa, do nové Země. Nové tělo, nová realita a bytí.

Vězte, že celý vesmír je součástí této velké události, protože všechny bytosti putují společně skrze mnoho různých portálů, každý směřující k vyšší iniciaci, vždy o krok blíže Bohu ...

Pauza

A tak připlouváme na nové pobřeží. Rozhlížíme se kolem. Není to nic, co jsme doposud znali.

Vše je nové. Nová Země. Bytosti jsou tu stále, ale vypadají jinak. Jsou jakoby jemnější. Není tu už žádný obtížný hmyz. Žádné toxiny v tomto novém světě nejsou. My lidé jsme se změnil také. Na tomto světě už není žádný strach. Je to svět beze strachu. Nechte svou představivost tento svět prozkoumat. Dokonce ani zvířata nemají strach...

I počasí se změnilo. Je klidnější, příjemnější, jakoby vycházelo z nás. Zdá se, že vzduch je vytvořen ze světla. Voda je průzračná. Všude rostou stromy, nádherné, každý je o něco vědomější než dříve. Každá rostlina, pták, hmyz a ryba se nyní jeví živější a vědomější než kdy předtím. A naše vědomí je zcela jiné. Jsme jedno. Každé stvoření se nyní nachází někde uvnitř nás, naše vědomí se pohybuje všemi formami. Je však svobodné. My jsme svobodní. Můžeme svým vědomím prozkoumat cokoli. Kamkoli ho nasměrujeme, tam se přesune. Už tam vlastně je. Ale spojuje nás všechny na hluboké úrovni.

My lidé si teď pamatujeme na všechno. Můžeme cestovat v naší nové myslí, naší diamantové myslí, do minulosti, abychom si vzpomněli na všechny naše životy, dokonce i na naše životy v dřívějších epochách. Můžeme také vyslat svou mysl dopředu a rozpomenout si na budoucnost. Neexistuje žádný strach. Konečně jsme schopni žít plně v přítomnosti. Naše tělo září oslnivou nesmrtností. To je také klenot, který můžeme donekonečna leštit a zdokonalovat. V naší bytosti jsou stále přítomny úlomky zapomnění, ale naší cestou je nyní zdokonalení se v této nové epoše – máme se vrátit a obrodit pozemskou zahradu, Gaiu. Neustále jsme si všichni vědomi naší kolektivní myslí a srdce a pohnutek celku, jelikož prostřednictvím této skupinové duše prozkoumáváme své nové dobrodružství.

Je teď tolik možností. Jsme schopni rozšířit svou mysl, aby mohla vykonávat mimořádné skutky – cestovat v čase a prostoru, zkoumat vyšší dimenze, přinášet božskou lásku na zem, být bohy a bohyněmi ...

Věnujte nyní čas ke zkoumání nové Země pomocí své představivosti. Důvěřujte tomu, co zde vidíte.... A vraťte se ještě jednou do svého pupku. Pupku světa.

Pamatujte, že zde se nachází tichý nehybný bod. Místo, kde je vše známo. Navštěvujte toto místo co nejčastěji. Budujte svou důvěru v toto vědění. A na závěr si můžeme společně říci poslední modlitbu. Říkejte si tuto modlitbu také co nejčastěji ... je založena na původní modlitbě Otčenáš, avšak je nová v tom, že jí promlouvá Velká Matka – je to modlitba nové epochy ...

Matko naše

*Matko naše, která žiješ v srdci všeho, co jest,
posvěť se jméno tvé,
přijď království tvé,
buď vůle tvá,
ať přijde nebe na zemi.*

*Dovol nám prosím v tento den
pít z tvého posvátného stříbrného pramene
a odpusť nám naše zapomnění,
když se učíme díky tvé Milosti
oplácet veškerou nelásku láskou.*

*A vezmi nás za ruku
a ved' nás krok za krokem
do trpělivého údolí tvého srdce.*

*Neboť tvá je země, mé tělo i můj život
navěky
Amen*

*Březen 2020, Richard Rudd
Překlad: Markéta Douravská*